

1

முதுமையின் பெருமை

எந்தையும் தாயும்

முதியோர் காதல்

முத்த பிள்ளை முதியவரோடு

வேடப்பன் தம்பி யான
வெற்றிவேல், மனைவி யோடு
வேடப்பன் வாழ்ந் திருந்த
வீட்டினில் வாழு கின்றான்,
வேடப்ப னோ, தன் தந்தை
வீட்டினிற் குடும்பத் தோடு
பீடுற வாழு கின்றான்,
பெற்றவர் முதுமை பெற்றார்

மணவழகர் உடல்நிலை

மணவழ கர்க்கு முன்போல்
வன்மையோ தோளில் இல்லை!
துணைவிழி, ஒளியும் குன்றக்
கண்ணாடித் துணையை வேண்டும்
பணையுடல், சருகு! வாயிற்
பல்லில்லை! மயிர்வெண் பட்டே!
உணவெலாம்! பாலின் கஞ்சி;
உலவுதல் சிறிதே ஆகும்.

முதியோருக்கு

மருமகள் தொண்டு

வேடப்பன் மனைவி யான
நகைமுத்து மிகவும் அன்பாய்
வேடப்பன் தந்தை தாய்க்கு
வேண்டுவ தறிந்தே அன்னார்
வாடுதல் சிறிதும் இன்றி
வாய்ப்புறத் தொண்டு செய்வாள்,
ஆடிய பம்ப ரங்கள்
அல்லவா அம்மூத் தோர்கள்?

தங்கத்தம்மையார்

உடல் நிலை

நன்னிலாக் கதிர்போல் கூந்தல்
நரைத்தது, கொண்டை யிட்டு
முன்னிலா முகில்உண் டாற்போல்
முகத்தொளி குறைய லானார்!

அன்புடல் அறத்தால் தோய்ந்த
ஆயிரம் பிறைமூ தாட்டி
மன்னுசீர் அன்னாள் மெய்யோ
வானவில் போற்கூ னிற்றே!

மணவழகர் தங்கம்

தலைக் கடை அறைக்குள் அந்தத்
தளர்மண வழகர் ஓர்பால்
இலக்கியம் படிப்பார்! இன்பத்
துணைவியார் கேட்டி ருப்பார்!
உலர்ந்தபூங் கொடிபோல் தங்கத் (து)
அம்மையார் ஒருபால் சூந்திப்
பலஆய்வார்; துணைவர் கேட்பார்;
துயிலுவார்; பழங்காலத்தார்.

மக்கள் பேரர்

இருபெரு முதியோர் தம்மைத்
தலைக்கடை அறைசு மந்து
பெரும்பேறு பெற்ற தன்றோ!
பிள்ளைகள், அவர்ம னைமார்
வருவார்கள்; அறங்கேட் பார்கள்,
மற்றுள பேர்த்தி பேரர்
வருவார்கள் அளவ ளாவி
மணியோடு பள்ளி செல்வார்.

இரு முதியோர்

நிரம்பிய உள்ளம்

மைந்தர்க்குக் கல்வி சேர்த்தோம்
மகள்மார்க்கும் அவ்வாறேயாம்
எம்தக்க கடன் முடித்தோம்
இனிதாக வாழுகின்றோம்.
முந்துறச் சுற்றத் தார்க்கும்
செய்வன முழுதும் செய்தோம்
இந்த நாள் வரைக்கும் வாய்மை
இம்மியும் மறந்த தில்லை.

நாட்டுக்கு

நலம் செய்தோம்

இந்நாட்டின் நலனுக்காக
நல்லறம் இயற்றி வந்தோம்.
எந்நாளும் பிறர்க்குத் தீமை
எங்களால் நடந்த தில்லை.
சின்னதோர் நன்று செய்தார்
திறம்மறந் தறியோம் என்றே
இன்னிசை பாடும் அன்னார்
இரண்டுள்ளம் இன்பம் கொள்ளும்.

நீண்ட நாள்

உயிர் வாழக் காரணம்

மற்றொருநாள் காலையிலே மணிமொழியார்
வந்தார்

மணவழகர் அன்போடு வரவேற்புச் சொன்னார்,
“இற்றைநாள் நூற்றைந்தாண் டாயினஉ மக்கே
இத்தனை நாள் உயிர்வாழக் காரணந்தான்
என்ன?

சுற்றதனை உரைத்திடுக!” எனக்கேட்டார்
மொழியார்

“எந்தைதாய் நல்லொழுக்க முடையவர்கள்;
என்னைக்

கற்றவரில் ஒருவன்என ஆக்கிவைத்தார்; நானும்,
கருத்தினிலும் சேர்த்தறியேன் தீயொழுக்கம்
கண்டீர்,

நன்மனைவியுடையார்

எல்லாம் உடையார்

இவையன்றி நானடைந்த மனைவியோ
என்றால்
எனக்கினியாள்! என்னிரண்டு கண்களே
போல்வாள்

நவையில்லாள்; நான் வாழத் தன்னுயிரும்
நல்கும்

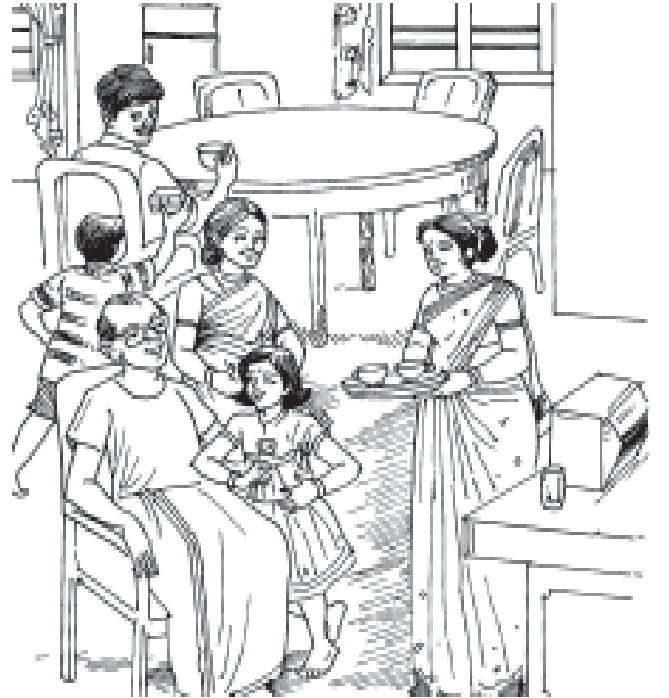
நாட்டத்தாள்; அவளாலே என் வாழ்க்கை
காத்தேன்;

அவளாலே நல்லொழுக்கம் தவறாமை
காத்தேன்;

அவளால் என் குடும்பம் மாசிலதாய்ச்,
சற்றும்

கவலையிலா தாயிற்று. நன் மனைவி
உடையார்!

கடலுலகப் பெரும்புகழும் வாழ்நாளும்
உடையார்!

உலக அமைப்புக்கு

இலேசு வழி

இவ்வுலகில் அமைதியினை நிலைநாட்ட
வேண்டின்
இலேசுவழி ஒன்றுண்டு பெண்களை
ஆடவர்கள்
எவ்வகையும் தாழ்த்துவதை
விட்டொழிக்க வேண்டும்
தாய்மையினை இழித்துரைக்கும் நூலும்
ஒரு நூலா?

செவ்வையுற மகளிர்க்குக் கல்விநலம்
தேடல்
செயற்பால யாவினுமே முதன்மைஎனக்
கொண்டே
அவ்வகையே செயல் வேண்டும்!
அறிவு மனையாளால்
அமைதியுல குண்டாகும் என்ன இதில்
ஐயம்?

-பாரதிதாசன்

(குடும்பவிளக்கு)

- பாரதிதாசன் காட்டும் குடும்பச் சூழல் குறித்துக் கலந்துரையாடி, இன்றைய குடும்பச் சூழலுடன் ஒப்பிட்டு உங்கள் கருத்துகளைத் தொகுத்துரைக்கவும்.

ஏன் இந்த அவல நிலை?

சமீபத்தில் 'தி ஹிந்து' நாளிதழில் நான் படித்த ஒரு செய்தி என்னை உலுக்கிவிட்டது!

புதுதில்லியில் லோதிகா சர்க்கார் என்னும் பெண்மணி சட்டக் கல்லூரியில் சிறந்த பேராசிரியர். பெண்ணினத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயத்திற்காகவே அநேக சட்டங்களை உருவாக்கியவர்! ஆனால், 87 வயதில் இன்று அவரது நிலை? கணவனை இழந்து, மக்களும் இல்லாததால் வீடிழந்து, சொத்திழந்து பரிதாப நிலையில் இருக்கிறார்.

லோதிகா சர்க்காரின் நண்பரது மகன், அவருடைய ஆடம்பரமான பங்களாவை அபகரித்துக்கொண்டு, அதைத் தன் மனைவிக்கு லோதிகாவே அன்பளிப்பாகக் கொடுத்ததாகக் கூறுகிறார். தற்பொழுது லோதிகா தன்னுடைய வீட்டை மீட்டுக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய நண்பர்கள் அவரை அந்த வீட்டிலிருந்து காப்பாற்றி அழைத்து வரும்போது அந்த வீட்டுச் சிறைப் பறவையாக இருந்திருக்கிறார்! அவருடைய பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் அவருடைய மூக்குக்கண்ணாடி, செக்புக் உள்பட அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு, உயிர்பிழைத்தால் போது மென்று வந்துவிட்டார்!

வசதியாக வாழ்ந்த லோதிகாவின் வங்கிக் கணக்கு காலி! அவருடைய பரம்பரை நகைகள் எதுவும் காணவில்லை. மேலும், கல்கத்தாவில் இருந்த அவருடைய பெற்றோரின் பங்களாவை விற்ற பணம் என்னவாயிற்று என்றும் தெரியவில்லை. "அவரை அதிகப்படியான போதைக்கு ஆட்படுத்தி, அவரது நினைவாற்றலையே மழுங்கடித்துவிட்டு எல்லாவற்றையும் அபகரித்து விட்டார்கள்!" என்று சிலர் கூறுகின்றனர்!

நல்லிதயம் படைத்த சில பிரமுக நண்பர்கள் ஒன்று கூடி, லோதிகாவுக்கு நியாயம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது ஒரு நற்செய்தி!

இச்செய்தியைப் படித்ததும் என் மனதில் தோன்றியவர் நம் முதுபெரும் எழுத்தாளர் ராஜம் கிருஷ்ணன்தான். அவர் வீடெல்லாம் இழந்து, வைக்க இடமில்லாமல் போனதால், தம்முடைய படைப்புகளை எரித்துவிட்டதாகவும், எலும்பு முறிவாகி மருத்துவமனையில் இருந்து குணமானவரைக் காவல்துறை அதிகாரி திலகவதி ஐ.பி.எஸ். 'விஸ்ராந்தி' முதியோர் இல்லத்தில் சேர்த்திருப்பதாகவும் அறிந்தேன்.

என் கண்களில் கண்ணீர் வரவில்லை; ரத்தம் வந்தது! எப்பேர்ப்பட்ட எழுத்தாளர்! அநேக கதைகளும் நாவல்களும் எழுதிய அவருக்கா இந்த நிலை? அவருடைய கணவரும், அரசாங்கத்தில் உயர் அதிகாரியாக இருந்தவர்! ராஜம் கிருஷ்ணனும் எழுத்துமூலம் புகழும் பணமும் நிறையவே சம்பாதித்தவர். அப்படியிருக்க அவருடைய சொத்தெல்லாம் என்ன வாயிற்று? எல்லாம் மர்மமாகவே இருக்கிறது. மிகவும் படித்தவர்கள், பிறரை நம்பி எப்படி ஏமாறுகிறார்கள்?

இன்னொரு அனுதாபக்கதை... கர்நாடகா வின் தலை சிறந்த வீணை மற்றும் வாய்ப்பாட்டு விற்பன்னர் நீலம்மா கிடாம்பி அவர்களைப் பற்றியது. மைசூர் மகாராஜாவின் ஆஸ்தான வித்வாம்சினியாக இருந்து பெரும் பெயரும் புகழும் செல்வமும் ஈட்டியவர் நீலம்மா. கணவர் பிரபல வழக்கறிஞர்! குழந்தைச் செல்வம் இல்லாததே குறை.

மைசூரில் பெரிய பங்களா, வசதிகள்! கணவர் காலமானபின் என்னவாயிற்று? கடைசியில் பெங்களூர் மருத்துவமனை ஒன்றின் வாசலில், சுய நினைவில்லாமல் அநாதையாகக் கிடந்தவரைச் செவிலியர்கள் பார்த்து அட்மிட் செய்து, சிகிச்சை கொடுத்தும் சில நாட்களில் இறந்து விட்டார்! இதில் வருத்தத்திற்குரிய வேடிக்கை என்னவென்றால், அவர் இறந்தவுடன், முதல் மந்திரியிலிருந்து அநேக அமைச்சர்கள், அரசாங்கப் பிரமுகர்கள் அவருடைய பூதவுட

லுக்கு மலர் வளையம் வைத்து அஞ்சலி செலுத்தினர்! வி.ஐ.பி.கள் தங்களுக்குப் பிரபலம் தேடும் வழிகளில் இதுவும் ஒன்று! இதைவிட, நீலம்மா இருக்கும்போதே அவருக்கும் அவருடைய சொத்துக்கும் பாதுகாப்பு கொடுத்திருந்தால் எவ்வளவு உயர்வாக இருந்திருக்கும்?

தனியாக இருக்கும் வயதான பெண்மணிகளுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பும், வாழ்வதற்கு உள்ள வசதிகளும் கிடைக்க அரசாங்கம் ஏதாவது

நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா? குறைந்த பட்சம், அவர்களது வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் கீழே போய்விடாமல் பாதுகாக்க வேண்டாமா?

- விஜயா ராஜன்
(மங்கையர் மலர்)

- இராஜம் கிருஷ்ணன் போன்ற ஆதரவற்ற நிலையிலிருக்கும் முதியவர்களைப் பாதுகாக்கும் வழிமுறைகள் பற்றி வாசகர் கடிதம் ஒன்று தயாரித்து வெளியிடுக.

முதியோர் விழிப்புணர்வு நாள்

“முதியோர் கொடுமை அறவே ஒழிக்கப்பட்ட உலகமாக, நமது உலகம் திகழட்டும்” என்ற அறைகூவலோடு WHO, IFA மற்றும் INPEA இணைந்து 2006-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 15-ஆம் நாளை “முதியோருக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் ஒழிய உலக விழிப்புணர்வு நாளாக” அறிவித்தது. அன்று முதல் மூத்த குடிமக்கள் மன்றம்வழி நாங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மெருகூட்டும் வகையில் இந்நாளை இளைஞர்கள் மத்தியில் பரப்பி வருகிறோம். இது தவிர, மன்றம் துவங்கி 1996-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே தொடர்ந்து இதுவரை ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட முதியோர்களைப் பலவிதமான கொடுமைகளிலிருந்து விடுவித்து, மதிப்பும் மரியாதையும் மீண்டும் கிடைக்க உரிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

ஆயிரக்கணக்கில் மாணவர்களை உறுதி மொழி ஏற்கச் செய்வதுடன் அவர்களது வளாகத்தில் பல போட்டிகளும், கலைநிகழ்ச்சிகளும் மூத்த குடிமக்கள் மன்றத்துடன் இணைந்து நடத்தி ஊக்கு வித்து வருகிறோம். பல களப்பணிகளும், சிறப்பு வெளியீடுகளும் செய்யப் படுகின்றன.

ஆனால், இந்தச் சென்னை மாநகரம் மட்டுமல்லாது இந்நாட்டின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் இவ் விழிப்புணர்வு சென்றடைய வேண்டும். ஏன் என்றால், இக்கொடுமை ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், சமூக அமைப்பிலும், நிறுவனத்திலும் நாள்தோறும் நடைபெறுகிறது. முதியோர், மக்கள் தொகையில் வறுமையில் வாடுவோரும் கிராமப்புறங்களிலும் கணிசமாக உள்ளனர். நமது இந்தியத் திருநாட்டில் அவர்கள் பலவிதமான கொடுமைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். அடித்துத் துன்புறுத்துவது, மனதைத் துன்புறுத்துவது. சொல்லால் (உணர்வுகளைத்) துன்புறுத்துவது, சொத்துக்காகத் துன்புறுத்துவது, தெரிந்தோ தெரியாமலோ உதாசீனப்படுத்துவது, புறக்கணிப்பது ஆகியவை கொடுமைகளுள் அடங்கும். இன்னும் சொல்லப்போனால் எந்த ஒரு செயலும் வயது முதிர்ந்தோரை உடலாலும் உள்ளத்தாலும் பாதித்து அவருடைய பாதுகாப்புக்கும் மருத்துவ நலத்துக்கும் ஊறு விளைவித்தால் அதுவும் கொடுமை எனக் கருதப்படும்.

இவற்றை அறவே ஒழிப்பதில் அரசு, அரசுசாரா அமைப்புகள், தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள், ஊடகங்கள் ஆகியவற்றுக்கு அதிக பொறுப்பு உண்டு. முதியவர்களைப் பேணிக்காத்துப் போற்றும் செயல்திறனிலும், ஆலோசனை மற்றும் உதவி வழங்குவதிலும், விழிப்புணர்வு பிரச்சாரத்திலும் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டும். மூப்பியல், சமூகவியல், குற்றவியல், தொண்டு வியல், மருத்துவ மற்றும் செவிலியியல், மனநலவியல் போன்ற சிறப்புத்துறை வல்லுநர்கள் கொடுமைகளைக் களைவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நம்மிடம் சட்டங்களுக்குப் பஞ்சமில்லை. இந்திய அரசியல் நிர்ணய சட்டம் (பிரிவு 21, 39 மற்றும் 41, 47) இந்திய முதியோர் நலக் கொள்கை வரைவு (NPOP) 1999, பெற்றோர் மற்றும் முதியோர் பராமரிப்புச் சட்டம் 2007 ஆகியவை ஆழ்ந்த நித்திரையில் விடப்பட்டுள்ளன. இந்திய அரசும் மாநில அரசும் NPOP 1999-க்கு முழுமையாக உயிர் கொடுத்துச் செயற்படுத்தினாலே மூத்த குடிமக்களுக்கு உண்மையான மதிப்பு, மரியாதை, செல்வாக்கு நிச்சயம் ஏற்படும். ஒன்றுபடுவோம் நாம். நம்மை நாமே மேம்படுத்துவோம். சக்தி படைப்போம்.

- கேப்டன் மு.சிங்கராஜா
(முதியோர் காவலன்)

- முதியோர்களும் அவர்களது அனுபவங்களும் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் உறுதிமொழி தயார் செய்க.

நல்லன செய்

பல்சான் நீரே பல்சான் நீரே
கயல்முள் என்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனில் மூப்பிற் பல்சான் நீரே
கணிச்சிக் கூர்ப்படைக் கடுந்திற லொருவன்
பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ
நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்த லோம்புமின் அதுதான்
எல்லாரு முவப்ப தன்றியும்
நல்லாற்றப் படுஉம் நெறியுமா ரதுவே.

- நரிவெருஉத்தலையார்
(புறநானூறு : 195)

- “நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்த லோம்புமின்”

இப்பாடல்களுக்கு இணையான பழமொழிகளைத் திரட்டி எழுதுக.

படியேறும் வாசனைகள்

இலையுதிர் காலம்

பளிச்சென்று விடுதியின் விஸ்தாரமான முன் முற்றத்தில் விழுந்திருந்த போக்கு வெயிலில் நனைந்தவாறு விடுதி வேன் வந்து நின்றது. அரசாங்க ஆஸ்பத்திரி சூப்பிரண்டிடமிருந்து வாங்கிய இசைவுக் கடிதத்துடன், வேனிலிருந்து முதலில் இறங்கிய விடுதித் தலைவர் சாரங்க பாணியின்கூட இறங்கும்போது ராதா கிருஷ்ணனின் மனத்தில் நிறையும் பெருமிதம்.

ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து அழைத்து வரும் புதிய விருந்தாளிகளை வரவேற்கச் சில விடுதி வாசிகள். வெளிவராந்தாவில் வந்துநின்று சிரித்த வாறு தன்னைப் பார்த்துக் கையை ஆட்டும் பி.பி. வேறுசில நெருக்கமானவர்கள்.

புதிய இடத்தைப் பரக்கப் பரக்கப் பார்த்த வாறு வேனில் இருந்து இறங்குகிறவர்களைக் கைபிடித்து இறங்க உதவிக் கொண்டுருக்கும் செல்லப்பன்... மொத்தம் பதினைந்து நொடிந்து போன வயோதிகர்கள். ஒன்பது கிழவிகள், ஆறு கிழவர்கள்... அறுபதிலிருந்து எண்பத்தைந்து வயதைத் தாண்டியவர்கள் வரை இருந்தார்கள்.

திக்கற்றவர்களாகி விட்ட இந்தப் பதினைந்து பேரையும் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியின் அனாதை வார்டிலிருந்து இப்படி இங்கே புகலிடம் கொடுத்து அழைத்துவர ஒருவிதத்தில் காரணமாயிருந்த முத்தய்யா கடைசியில் இறங்கிக்கொண்டிருந்தார்.

அங்கே நின்றுருந்த சாரங்கபாணி, செல்லப்பன், வேறு சில முதியவர்களிடம், இன்னிக்கு புதுசா வந்தவங்களை அவுங்க அறைகளுக்குக் கூட்டிகிட்டுப் போக வேண்டிய

பின், இரண்டு வார ஆஸ்பத்திரி வாசத்தால் களைத்துப் போய் விட்ட முத்தய்யாவைக் கைத்தாங்கலாக அவர் அறைக்குக் கூட்டிக் கொண்டுபோய் படுக்க வைக்கும்போது வேதனையும் ஆயாசமும் நிறைந்திருந்த அந்த முகத்தில் தென்பட்ட திருப்தி.

- ராதாகிருஷ்ணன், உங்களை இங்கே வரும் முன் எனக்குத் தெரியாது... இங்கே நான் வந்து ஒரு மாசம்கூட ஆகல்லே... ஆனா... அதுக் கிடையில் உங்களைப் போன்ற நல்லவங்களை எனக்குப் பாக்க முடிஞ்சது நான் செய்த புண்ணியம்தான்...

அவரை மேலே பேசவிடாமல், ஓய் வெடுக்கச் சொல்லிவிட்டு அறைக்கு வந்து படுத்தபோது, காலையிலிருந்து இந்நேரம்வரை ஆஸ்பத்திரியில் வார்டிலும், ஆபீஸிலும் எல்லாம் அலைந்த களைப்பின்கூட சேர்ந்து கொண்ட வழக்கமான தலைச்சுற்றலும், கழுத்துவலியும்...

யார் நல்லவங்க?

யார் கெட்டவங்க?

யார் அனாதைகள்?

யார் அனாதைகளல்லாதவர்கள்?

ஒருவிதத்தில், இங்குள்ள எல்லோருமே அனாதைகளான, போக்கடியில்லாத, திக்கற்ற நல்லவங்களானே...

மனைவி, மக்கள் - நாலு மகன்கள், மூணு மகன்கள், நஞ்சை நிலம், குடும்ப வீடு - இப்படியெல்லாமிருந்த இந்த முத்தய்யா, இன்று இங்கே இப்படி..

மூன்று மகள்களையும் நல்ல இடத்தில்

திருமணம் செய்து அனுப்பினாராம், மகன்கள் நாலு பேர்களும் நல்ல வேலையில் அமர்ந்து மனைவி குழந்தைகளுடன் சுகமாக வாழ்கிறார்கள்...

பின் என்ன குறை?

ஒரு மாதம் முன், எல்லாவற்றையும் குடும்பத்துக்காகச் சமர்ப்பித்துவிட்டு, நொந்த மனத்துடன் இங்கே வந்து சேர்ந்த முத்தய்யாவின் குரல்... ஏழு பேர்களையும் நல்ல முறையில் வளர்த்தி ஆளாக்கிப் படிக்க வைக்க, கல்யாணம் செய்து அனுப்ப எல்லா பாங்கிலிருந்தும் வேறு பல இடங்களிலிருந்தும் கடன் வாங்க வேண்டியிருந்தது. அன்றாட வீட்டுச் செலவு எக்கச்சக்கமாகக் கூடியதால் கடனைச் சரியாகத் திருப்பித் தர முடியல்லே... வேறு வழியில்லாமல் வீட்டையும் நிலத்தையும் விற்க வேண்டி வந்தது.

இப்போது பதினைந்து பேரன் பேத்திகளின் தாத்தாவான முத்தய்யா அவர்களில் பலரையும் இதுவரை பார்த்ததே இல்லையாம்...

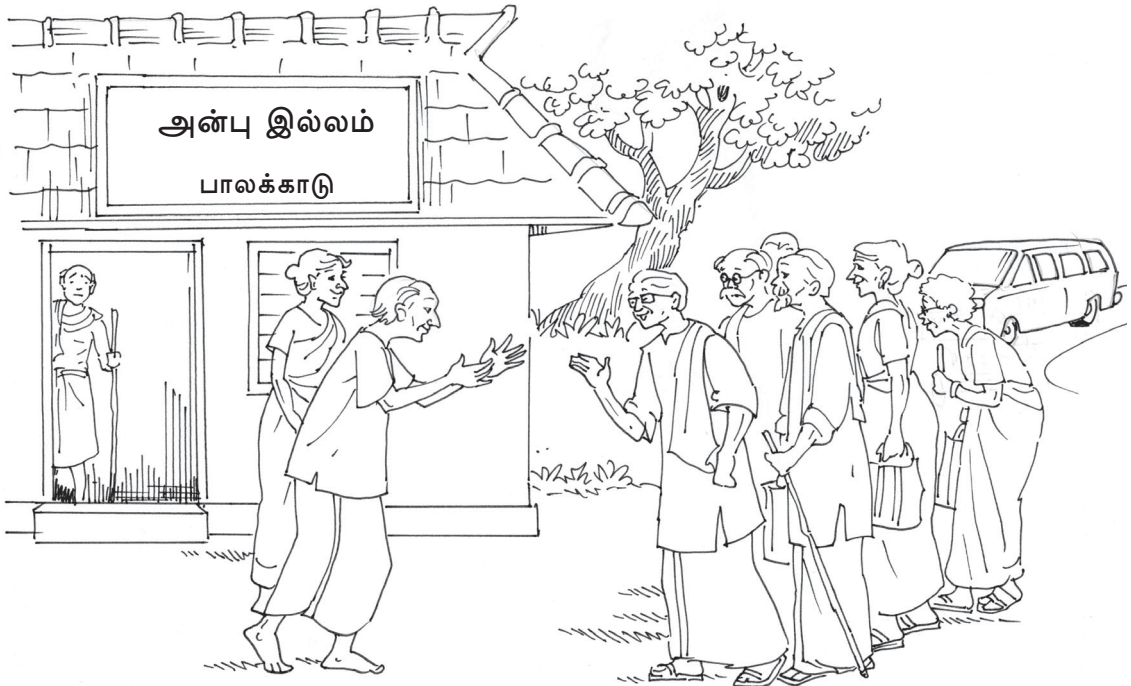
- வீட்டை விட்டு இறங்கும்போது, நான் ஒருவேளை செத்துப்போனால் என் உடம்பைக் கூட என் பொண்டாட்டி பிள்ளைகளுக்குக் காட்டக் கூடாதுன்னு நான் ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கேன்.

இங்கே வந்து சேர்ந்து ஒரு வாரத்தில் கடுமையான ஜூரத்தால் அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் சேர்ந்திருந்த அவரைப் பார்க்கச் சென்றபோது அவர் ஜூர வேகத்தில் தன்னிடம் சொன்ன வார்த்தைகள் இப்போதும் தன்னை அலைக்க முிக்கிறதே!

அன்றுதான், தாங்க முடியாத மனச்சுமையுடன் ஆஸ்பத்திரியின் அந்த அனாதை வார்டு தன் கண்ணில் பட்டதும், அதைப் பற்றிய கூடுதல் தகவல்கள் தன்னை வந்து எட்டியதும்...

வயோதிக சகஜமான பலவித வியாதிகளின் சிகிச்சைக்காக இந்த அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில் சொந்தக்காரர்களால் சேர்க்கப்பட்ட சிலரை, அவர்கள் வியாதி குணமான பின்னரும் கூட்டிக்கொண்டு போகச் சொந்தக்காரர்கள் யாரும் வராததால் ஆஸ்பத்திரியின் அனாதை வார்டில் தங்க வைத்திருந்தார்களாம். சொந்தமாக உழைத்துப் பிழைக்க முடியாத இந்த வயோதிகர்களை என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் ஆஸ்பத்திரிக்காரர்கள் திணறிக்கொண்டிருக்கிறார்களாம்.

அன்றே இந்த விஷயத்தை, விடுதியில் வந்து, தான் தெரிவித்தபோது பி.பி. போன்ற தனக்கு மிக நெருக்கமான ஒருசிலரைத் தவிர

வேறு யாரும் அதைப் பற்றிப் பெரிதாகக் கவலை கொள்ளவில்லை. இருந்தும், மனம் தளராமல், விடுதியின் ஆட்சிக் குழுவுக்கு எடுத்துச்சென்று வாதிட்டதுடன், தன்னைப் போன்ற அங்கே வாழும் ஓய்வூதியம் மாதா மாதம் பெறும் சில வயோதிகர்கள் தம் ஓய்வூதியத்திலிருந்து ஒரு சிறிய தொகையை இதுக்காக ஆட்சிக் குழுவுக்குக் கொடுப்பதாகவும் உறுதியளித்துக் கையொப்பங்கள் சேகரித்துக் கொடுக்கப்பட்டன. அப்படித்தான், அன்று அந்த அனாதை வார்டிலிருந்த இந்தப் பதினைந்து பேரின் பராமரிப்பை இந்த விடுதி ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று, விடுதித் தலைவரிடமிருந்து கடிதம் வாங்கி, கொண்டுபோய்க் கொடுக்க முடிந்ததே...

எது எப்படியோ... யாருக்கும் வேண்டாத வர்களாகி ஆஸ்பத்திரியில் அனாதைகளாய்க் கிடந்த இந்த மூத்த குடிமக்களுக்கு அன்பின் லேசான ஒரு ஸ்பரிசுத்தையாவது இதன் மூலம் அளிக்க வாய்ப்பு கிடைத்ததற்குக் கடவுளிடம் தான், நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

ஆனால்.....

அன்று ஆஸ்பத்திரியில் பார்த்ததிலிருந்து இன்று இங்கே வந்து இறங்கும் வரை இவர்கள் ஒவ்வொருவரின் ஒளி மங்கிப்போன குழி விழுந்த கண்களைப் பார்க்கும்போதெல்லாம்...

இந்த முத்தய்யாவைப் போலவோ அதை விடவோ மோசமான சென்றகால கசப்பான வாழ்வின் உடைமைகள் என்ற போதம் தன்னை வந்து தாக்குகிறதே... சென்றகால நினைவைச் சொல்லவும் மெல்லவும் முடியாமல், மறதியின் வரப்பிரசாதத்தில் மயங்கி அந்திம நாளை எண்ணி ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவர்கள் ஒவ்வொருவரைப் போல், இந்தப் பூவுலகில் இன்னும் எத்தனையெத்தனை பேர்கள் உலகின் ஒவ்வொரு கோணிலும் உயிரெனும் சுமையை சுமந்து அமிழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்களோ...!

- நீலபத்மநாபன்

- 'இலையுதிர்காலம்' நாவலின் பகுதியை வாசித்தபின் உங்கள் மனதில் ஏற்பட்ட மன உணர்வுகளை வகுப்பில் வெளிப்படுத்துக.

பாட்டி மணம்

வாசலிலிருந்து

நடுக்கமான ஒரு குரல் உள்ளே நுழைந்து

அழைக்கும்.. 'பாபூ'

பாட்டி வருகிறாள்

ஒவ்வொரு முறை படியேறும்போதும்

பாட்டியுடன்

வாசனைகளும் படியேறும்

பாட்டிக்கு இரண்டு வாசனைகள்:

ஒன்று பாட்டியின் சொந்த மணம்

வெற்றிலையும் திருநீறும் குழம்பிய ஒரே மணம்

மற்றது

அவள் பிரியத்தின் வாசனை

பைக்குள் பிரியத்துக்கு வேறு வேறு வாசனை

ஒவ்வொரு முறையும்

பாட்டியுடன்

ஒவ்வொரு வாசனை

படியேறும்

ஒரு சமயம்

தேங்காயெண்ணெயில் பொரிந்த வாழைச்சீவல்

ஒரு சமயம்

ஆரஞ்சுப் பழம்

ஒரு சமயம்

சீனிப் புளியங்காய்

ஒரு சமயம்

வறுத்த மீன்

வாசனையில்லாத பையுடன்
 ஒரு நாளும்
 பாட்டியின் அழைப்பு
 படியேறாது
 பாட்டியிடம்
 சொற்களின் வானம் இருந்தது
 ஒரு சூரியனும் இருந்தது
 அவ்வப்போது
 சூரியன் விடிந்து
 எனது சின்ன உலகில்
 அநேக முகங்களை அடையாளம் காட்டியது
 எத்தனை முகங்கள்...
 எத்தனை நபர்கள்...
 பொன்பட்டு சுற்றிய கிருஷ்ணன்
 நதிக்குரலில் அமுத கர்ணன்
 விரல் முறிந்த ஏகலைவன்
 சிறகடிக்கும் ராஜகுமாரி
 சீழ்க்காயங்களுடன் திரிந்த அஸ்வத்தாமன்
 இராம சந்தேகம் விழுங்கிய சீதை
 ஞானப் பானையுடன் நடந்த பூந்தானம்
 கல்லை உருட்டிய நாராணத்துப் பைத்தியம்
 நபர்கள் எத்தனை?
 முகங்கள் எத்தனை?
 பாட்டியின் சூரியன் ஒளிர்ந்து
 எனது உலகம்
 உருவங்களின் திருவிழா ஆனது
 வாசனைகளையும்
 சூரியனையும் விட்டுவிட்டு
 பாட்டியும் ஒரு நாள் கரைந்தாள்
 எனது
 காட்சி மனதில் இன்று
 அவளும் ஒரு படம்

ஒரே மணம் பாட்டிக்கு
 என்றேனே?
 தவறு
 பாட்டிக்குப் பல மணங்கள்
 சிரசில்
 வறுத்த
 தேங்காய் மணம்
 முகத்தில்
 சந்தன மணம்
 தோளில் வியர்வை மணம்
 விரல்களில்
 துளசி மணம்
 பாதங்களில்
 வேர்களின் மணம்
 எனக்குப் பிடித்த பாட்டி மணம்
 தொங்கிய காதுத்துளைகளில் முனகும்
 காற்றின் மணம்
 ஏனெனில்
 காற்றில் மணக்கிறது என் பெயரும்
 'பாபூ.'

- சுகுமாரன்
 (பூமியை வாசிக்கும் சிறுமி)

- 'குடும்ப உறவுகளில் முதியோர்களின் பங்கு' பற்றிக் கலந்துரையாடுக.
- பாட்டியோடு மறக்க முடியாத உன் அனுபவ நிகழ்வினை உன் நண்பனுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் வகையில் கடிதம் ஒன்று தயாரிக்க.

பெற்றமனம்

காய்ச்ச மரம்

நிம்மாண்டு நாயக்கர் வயசாளி, பேரக்காள் அவர் மனைவி. அந்த இருவரின் முடிவு காலத்தைப் பற்றிய கதை இது.

நிம்மாண்டு நாயக்கர் பெரிய சம்சாரி. எண்பது ஏக்கர் கருசக் காடு.

நாலு சோடி உழவு மாடு, தொழுநிறைய கால்நடைச் செல்வங்கள். நிறைஞ்ச வெள்ளாமைக் குடியிருக்கும் வீடு, பூர்வீக வீடு போக மூணு கார வீடுகள்.

நிம்மாண்டு நாயக்கருக்கும் பேரக்காளுக்கும் மொத்தம் 8 பிள்ளைகள். 4 ஆம்பளப் பிள்ளைகள், 4 பொம்பளப் பிள்ளைகள். பொம்பளப் பிள்ளைகளை நல்ல இடத்துல கட்டிக் கொடுத்திருக்கு. ஆம்பளப் பிள்ளைகள் நாலு பேருக்கும் நல்ல இடத்திலே பெண் எடுத்திருக்கு. நிம்மாண்டு நாயக்கருக்கும் பேரக்காளுக்கும் பிள்ளைகள் மேல் கொள்ளைப் பிரியம். பேரக்காள் வாக்கப்பட்டு வரும்போது நூறு பவுன் நகையோடு வந்தாள். அந்தக் காலத்திலே நூறு பவுன்னா சம்மாவா? பொம்பளப் பிள்ளைகளுக்குப் போட்டதுபோக மீதியைப் பேரப் பிள்ளைகளுக்குப் போட்டாச்சு.

நாளடைவில் சொத்தைப் பிரிக்கணும், சொத்தைப் பிரிக்கணும் என்று சிறிசுகளுக்குத் தோன்ற ஆரம்பித்தது. ஆனால், சொத்தைப் பிரிச்சுக் கொடுங்க என்று நேரடியாக அப்பாவைக் கேட்கப் பையன்களுக்குப் பயம். எப்படியோ இந்த விசயம் பெரியவரின் காதுகளுக்கு எட்டியது. ஒரு நாள் பருத்திக்காட்டுக்குப் போய்விட்டுத் திரும்பும் போது அலுப்புத் தாங்க முடியாமல் நிம்மாண்டு நாயக்கரும் பேரக்காளும்

ஒரு மரத்தடியில் உட்கார்ந்தார்கள். பேரக்காளைப் பார்த்து, “பேரக்காள், என்னடி சொல்றே? பையன்கள் சொத்தைப் பிரிக்கணும்னு ஆசைப்படுறாங்களாம். நீ ஏதும் கேள்விப்பட்டாயா?” என்றார் நிம்மாண்டு.

“இதிலே என்ன இருக்கு? எப்ப இருந்தாலும் அவங்ககிட்ட ஒப்படைக்க வேண்டிய பாரம் தானே. பிரிச்சுக் கொடுத்திட வேண்டியது தானே? நமக்கும் வயசாகிப் போச்சு. கிட்டணா, ராமாந்னு உட்கார்ந்து சாப்பிடவேண்டிய காலத்திலே ஏன் இப்படி லோலோன்னு அலைஞ்சு திரியணும்?” என்றாள் பேரக்காள்.

பேரக்காள் சொன்ன பிறகு அப்பீல் ஏது?

மறுநாள் பையன்கள் நாலு பேரையும் வரச் சொன்னார் நிம்மாண்டு நாயக்கர். பாகப்பிரிவினை பற்றி அவர்களிடம் பேசினார். அவர்களும் சரி என்று தலையாட்டினார்கள்.

“சரி, அப்ப நீங்க மத்தியஸ்தர் ஒருவரைக் கூட்டி வாருங்கள்” என்றார் பெரியவர்.

“நீங்க பார்த்து எப்படிச் செய்தாலும் சரிதாம் பா. நீங்க என்ன ஒரு கண்ணில் வெண்ணெயும் ஒரு கண்ணில் சுண்ணாம்புமா வைக்கப் போறீங்க” என்றார்கள் பையன்கள்.

“அப்படி இல்லேடா கோட்டிப் பயபுள்ளைகளா! பாகம் பிரிக்கிறதுண்ணா மத்தியஸ்தர் ஒருத்தர் கட்டாயம் வேணும். போயி யாரையாவது ஒருத்தரைக் கூட்டிக்கிட்டு வாங்க” என்றார் பெரியவர்.

பையன்கள் நால்வரும் பாறைப்பட்டிகந்தசாமி நாயக்கரைக் கூட்டி வந்தார்கள்.

பாறைப்பட்டி நாயக்கர் எல்லோருக்கும் பொது வானவர். ஊர்ப் பெரிய மனுசன், தெற்கு வடக்கு போய் வரும் மனுசன். விபரம் தெரிந்தவர்.

பாறைப்பட்டி நாயக்கர் வந்தார். “வாங்க பாறைப்பட்டி மாப்ள!” என்று சிரித்தபடி நிம்மாண்டு நாயக்கர் வரவேற்றார்.

பாறைப்பட்டி நாயக்கர் தொழுவத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டார். வீட்டுக்குள் உட்கார்ந்தா வெத்திலை எச்சி துப்ப எந்திரிச்சு எந்திரிச்சு வெளியே வரணும். தொழுவம்தான் சரி.

பேரக்கா காப்பித் தண்ணீர் கொண்டு வந்தாள். காப்பி குடித்த பின்பு பாறைப்பட்டி நாயக்கர் வெற்றிலை போட்டார். நிம்மாண்டு மெல்லப் பையன்களின் ஆசைகளைச் சொன்னார்.

“என்னைக்கி இருந்தாலும் அதைச் செஞ்சிட வேண்டியதுதானே” என்று ஒத்துக் கொண்டார் பாறைப்பட்டி நாயக்கர்.

வீட்டிலிருந்த பருத்தி, வத்தல், மல்லி, தானியங்கள் உட்பட மொத்த சொத்தும் நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன. எல்லாம் வாய்க் கணக்காகவே. சரிதானே என்று கேட்டார் பாறைப்பட்டி. பையன்கள் தங்கள் மனைவிமார்களிடம் சென்று கலந்து பேசினார்கள். பின்பு வந்து சரி என்றார்கள்.

நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட சொத்துகள் துண்டுச் சீட்டுகளில் எழுதப்பட்டன. அவற்றைப் பாறைப்பட்டி நாயக்கர் சுருட்டிக் குலுக்கிப் போட்டார். இளையவன் முதலில் ஒரு சீட்டை எடுத்தான். பிறகு ஒவ்வொருத்தராக வந்து சீட்டு எடுத்தார்கள். சீட்டில் எழுதப்பட்டுள்ள சொத்துகள் எடுத்தவர்க்கு.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வீடு என்று பிரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒரு வசதியும் இருந்தது; வசதிக்குறையும் இருந்தது. மருமகன்கள் கண்களுக்கு வசதிக்குறையே பெரிதாகப்பட்டது. பூர்வீகவீடு அண்ணனுக்குக் கிடைத்தது. அண்ணன் யோக்காரன் என்று தம்பிகளுக்குப் பட்டது. வயித்தெரிச்சல் தொடங்கி விட்டது.

பாகப்பிரிவினை ஒருவழியாக முடிந்தது என்று பாறைப்பட்டி நாயக்கர் நினைத்துக் கொண்டார். இந்த நேரத்தில் நிம்மாண்டு நாயக்கர் விறுவிறு என்று பூர்வீக வீட்டுக்குள் போனார். வெங்கலத்தவலை ஒன்றைத் தூக்க முடியாமல் தூக்கி வந்தார். பாறைப்பட்டி நாயக்கருக்கு முன்னால் தவலையைக் கவுத்துத் தட்டினார். நாணயங்கள் விழுந்தன. எல்லாம் வெள்ளிக் காசுகள், வெள்ளைக்காரன் காலத்து வெள்ளிக்காசுகள்.

அந்தக் காலத்தில் 12 வெள்ளிக்காசுகளுக்கு ஒரு பவுன் தங்கம் வாங்கலாம். மொத்தம் 2000 காசுகள் இருந்தன. காசுகளையும் சரிசமமாகப் பகிர்ந்தார்கள். காசுகளை மகன்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கும்போது நிம்மாண்டு நாயக்கரின் முகத்தைப் பார்க்கணும். மனுசன் முகத்திலே ஒரே சந்தோசம்.

“நம்ம அப்பா மாதிரி இந்த ஊரிலே யாரு பிள்ளைகளுக்கு இப்படிப் பகிர்ந்து கொடுத்திருக்காங்க” என்று பிள்ளைகள் பெருமையாக நினைத்துக்கொண்டார்கள்.

“பொல்லாத கிழவரு! இது மாதிரி இன்னும் எம்புட்டுப் பணத்தை எங்கெங்கே புதைச்சி வச்சிருக்காரோ?” என்று எல்லோரும் நினைத்தார்கள்.

பாறைப்பட்டி கவலைப்பட்டார்.

“இப்போ இந்தக் கிழவர் பண்ணியது வம்பான வேலை. பையன்களுக்கு ஏற்கெனவே போதுமான அளவு கொடுத்திருக்கு. வத்தல், பருத்தி, உளுந்து, மல்லி முதல் கொண்டு அவ்வளவும் கொடுத்தாச்சு. இப்பப் போயி இவரு ஏன் பணத்தையும் பகிர்ந்து கொடுக்கணும். நோக்காடு, சாவுன்னா பிரயோசனப்படுமே” என்று பாறைப்பட்டி நினைத்துக் கொண்டார்.

நிம்மாண்டு, பாறைப்பட்டியைப் பார்த்து, “இத்தனை நாள் பிள்ளைகள் என் கையை எதிர்பார்த்து இருந்தாங்க. இனி நாள் அவங்க கையை எதிர்பார்த்து இருக்கணும்” என்று சொன்னார்.

பிறகு பிள்ளைகளைப் பார்த்து, “பாருங் கப்பா! இருக்கிறது எல்லாத்தையும் உங்களுக்குக் கொடுத்தாச்சு. அம்மா போட்டிருக்கிற கம்மல், நான் போட்டிருக்கிற வெள்ளி அரணாக்கயிறு மட்டும் தான் மிச்சம். இனி எங்களுக்கென்ன? மூணுவேளை கஞ்சி, கட்டிக்கிடதுணி, தலைக்கு எண்ணெய்” என்று சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார் நிம்மாண்டு நாயக்கர்.

நிம்மாண்டு நாயக்கரும் பேரக்காளும் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு மகன் வீட்டில் இருப்பது என்று முடிவானது.

முதல் தடவை எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. நாலு வீட்டிலும் நல்ல கவனிப்பு. நாளாக நாளாக நிலைமை மோசமானது.

மூன்று வேளைச் சாப்பாடு இரண்டு வேளை ஆனது. இரண்டு வேளைக் காப்பி ஒரு வேளை ஆனது. பேரக்காள் பிரியமாய்ப் போடும் வெற்றிலையும் நிறுத்தப்பட்டது. அடுத்த அடுத்த மாதங்களில் தலைக்கு எண்ணெயும் போச்சு. உடுமாத்துத் துணி குறைஞ்சாச்சு.

வயசாளிகள் இருவரும் மெலிந்து போனார்கள். உடம்பெல்லாம் வங்கு வத்திப் போச்சு. இரண்டு பேரும் சாயம்போன கந்தல் துணி போல ஆயிப்போயிட்டாங்க.

எண்ணெய் தேய்க்காததால் தலை அட்டுப் பிடித்துப் பிசுபிசுவென்று ஆகிப் போனது. தாங்க முடியாமல் பேரக்காள் ஊர்க்குளத்தில் போய்க் களிமண்ணைத் தலையில் தேய்த்துக் குளித்து வந்தாள்.

அன்று பார்த்து, தற்செயலாய்ச் சின்ன மகள் அப்பா அம்மாவைப் பார்த்துப்போக வந்தாள். வந்தவள் நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டாள். கோபத்தோடும் ஆங்காரத்தோடும் அண்ணன்களையும் மதினிகளையும் திட்டித் தீர்த்தாள்.

நிம்மாண்டு நாயக்கரும் பேரக்காளும் குனிந்ததலை நிமிராமல் கண்ணீர் வடித்தார்கள். தன்னோடு வந்து விடும்படி மகள், அம்மா அப்

பாவைக் கேட்டாள். கொஞ்ச நேரம் பெரியவர் பேசவில்லை பிறகு சொன்னார்,

“சம்மந்தக்காரங்க வீட்டுல போய் இருக்கிறது நல்லது இல்ல அம்மா! நீ நிம்மதியா ஊருக்குப் போம்மா!” என்றார்.

அன்று இரவு வயசாளிகள் இரண்டு பேருக்கும் தூக்கம் வரலை. ஆதரவு இல்லாத நிலையை நினைக்க நினைக்கக் கலங்கினாங்க. பேரக்காள் நிம்மாண்டு நாயக்கரின் காதில் மெதுவாகக் கேட்டாள். “எங்கேயாவது கண்ணாத இடத்துக்குப் போயிருவோமா?”

அவருக்கும் அதுதான் சரி என்று பட்டது. சரி என்றார் நிம்மாண்டு. இரண்டு நாள் கழித்து நடுவுள்ள மகள் வந்தாள். அப்பா அம்மாவைக் குப்பிடிச்ச பலகாரம் பண்டமெல்லாம் கொண்டாந்து தந்தாள். அவர்கள் நிலைமையைக் கண்டு கண்ணீர் விட்டாள். போகும்போது அப்பா அம்மா கையில் கொஞ்சம் பணம் கொடுத்து “நினைக்கிறத வாங்கித் தின்னுங்க” என்று சொல்லிவிட்டுப் போனாள்.

ஊரை விட்டுப்போக நினைச்சிக்கிட்டு இருந்த அவங்களுக்கு இந்தப் பணம் உதவியாக இருந்தது. மகள் கொடுத்த பணத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒரு நாள் அதிகாலை வயசாளிகள் இருவரும் கோவில்பட்டி புறப்பட்டுப் போனார்கள். தெரிந்தவர்கள் கண்ணில் படாமல் பயந்து பயந்து நடந்தார்கள். கம்மலையும், வெள்ளி அரணாக் கயித்தையும் விற்றார்கள். சாமியைக் கும்பிட்டு ரயிலேறி மதுரைக்குப் போனார்கள்.

மதுரை ரயில்வே ஸ்டேஷனில் கணக்கு வழக்கில்லாத கூட்டம். என்ன செய்யிறது, எங்க போறதுண்ணு தெரியாம இரண்டுபேரும் உட்கார்ந்து இருந்தாங்க.

அந்தக் கூட்டத்திலேயும் பேரக்காகிட்டே ஒரு சின்ன குழந்தை வந்து ஒட்டிக்கிட்டது. பேரக்கா குழந்தையை அணைச்சிக்கிட்டாள். குழந்தையின் குடும்பம் இராமேஸ்வரம் போகுது. எங்க போறதுன்னு தெரியாம முழிச்சிட்டு இருந்து இவங்களும்தான் ராமேஸ்வரம் போய்டலாமனு முடிவு பண்ணி புறப்பட்டுப் போனாங்க.

ரயில் பேரக்காளைக் குலுக்கிக் குலுக்கித் தாலாட்டியது. பேரக்காள் ரயிலில் தூங்கினாள். “எப்பேர்ப்பட்ட குடும்பத்தில் பிறந்த பொண்ணு! இப்படி ஆய்ந்ததேன்னு” பேரக்காளைப் பார்த்து நிம்மாண்டு நினைத்தார். நினைக்கவும் அவருக்குக் கண் கலங்கியது.

இவர்கள் கண்காணாமல் போன சமாச்சாரம் முதலில் ஊருக்குத் தெரிந்து விட்டது. பிறகுதான் பிள்ளைகளுக்குத் தெரிந்தது. பிள்ளைகள் மனசு பதறுச்சு. என்ன இருந்தாலும் பெற்ற தாய் தகப்பன் இல்லையா?

மருமக்கமார்கள் எங்கனையாவது கிடக்கும்னு எரிச்சலோடு சொன்னாங்க.

ஒரு நாள் ஒரு செய்தி காட்டுத் தீ போல் வந்தது. “கிணத்துல ஒரு தாத்தாவும் பாட்டியும் பொணமா மல்லாக்க மெதக்குறாங்களாம்!”

எல்லோரும் ஓடிப்போய்ப் பார்த்தாங்க. ஆனா இவங்க இல்ல.

பிள்ளைகள் கொஞ்ச நாள் தாய் தகப்பனை ஓடி ஆடித் தேடினார்கள். ஒரு தகவலும் கிடைக்கவில்லை. நிம்மாண்டு நாயக்கரும் பேரக்காளும் கண்காணாமல் போய் நாலைஞ்சு வருசமாச்சு, ஊரு மறந்து போச்சு.

ஒருநாள் நேத்திக்கடன் செலுத்தப் பாறைப் பட்டி நாயக்கர் ராமேஸ்வரம் போனார். சாமி கும்பிடுவதற்காகக் கோவிலுக்குப் போனார். கோவில் வாயிலில் இரண்டு பக்கத்திலும் பிச்சைக்காரங்க உட்கார்ந்திருந்தாங்க. பாறைப் பட்டி நாயக்கர் தற்செயலாத் திரும்பிப் பார்த்தார். திகைச்சு நின்னுட்டார். எங்கேயோ பார்த்த முகமா இருக்கேன்னு கவனிச்சார். பதறிப்போனார். அந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் வரிசையில் நிம்மாண்டு நாயக்கரும் பேரக்காளும் இருந்தாங்க. ரெண்டு பேர் தலையும் மொட்டை போட்டிருக்கு. பாறைப்பட்டியால தாங்க முடியல. தலையில தலையில அடிச்சுக்கிட்டார்; கோன்னு அழுதார்.

வயசாளிகள் இருவரும் அழவில்லை. கண்ணில் இருந்து ஒரு பொட்டுக் கண்ணீர் வரலை. நிம்மாண்டு நாயக்கர் பாறைப்பட்டி நாயக்கரை முன்னப் பின்னத் தெரியாத ஆளைப்பார்ப்பது போல் பார்த்தார்.

பேரக்காளுக்கு பாறைப்பட்டி நாயக்கரை அடையாளம் தெரிந்தது. வாயைத் திறந்து ஒரே ஒரு வார்த்தை மட்டும் பேசினாள்.

“எம்பிள்ளைக எல்லாரும் நல்லா இருக்கார்களா?”

- கி. ராஜநாராயணன்

- இச்சிறுகதை உன் மனதில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைத் (கதைக்கரு, கதாபாத்திரங்கள், மொழிநடை, உத்தி, கதைச்சூழல் இவற்றின் அடிப்படையில்) திறனாய்வு செய்து கட்டுரை எழுதுக.
- இச்சிறுகதையை நாடகப் பாங்கில் மாற்றியமைத்துப் பள்ளி இலக்கிய மன்ற விழாவில் நடித்துக் காட்டுக.

பெற்றோரைப் பாதுகாக்கத் தவறினால் சொத்து பறிமுதல் - சிறைத் தண்டனை

புதிய சட்டம் கேரளாவில் அமலுக்கு வந்தது

திருவனந்தபுரம், அக்: 22

பெற்றோர் மற்றும் குடும்பத்தின் மூத்தோரைப் பாதுகாக்கத் தவறும் வாரிசுகளின் சொத்துகளைப் பறிமுதல் செய்யும் சட்டம் கேரளாவில் அமலுக்கு வந்துள்ளது.

வாழ்க்கை முறை

நாகரிகம் வளர, வளர மனிதனின் வாழ்க்கை முறையும் மாறி வருகிறது. கூட்டுக்குடும்பத்துடன் குதூகலமாக வாழ்ந்து வந்த மக்கள் தற்போது, தன்வீடு, தன் மனைவி, தன் மக்கள் எனக் குறுகிய வட்டத்தைப் போட்டுக் கொண்டு அதற்குள் சுருங்கி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

தன்னை வளர்த்து ஆளாக்கிய பெற்றோரையும், மூத்தோரையும் அவர்கள் புறக்கணிப்பதாலேயே இன்று முதியோர் இல்லங்கள் பெருகி வருகின்றன.

இந்த நிலையில், பெற்றோர்களுக்கும், முதியோர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் புதிய சட்டம் ஒன்றை மத்திய அரசு கடந்த 2 ஆண்டுகளுக்கு முன் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றியது.

அமலுக்கு வந்தது

சிறப்பு மிகுந்த இந்த முதியோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் தற்போது கேரளாவில் அமலுக்கு வந்து உள்ளது. அதன்படி பெற்றோர்களுக்கும், குடும்ப முதியோர்களுக்கும் அவர்களின் வாரிசுகள் உரிய முறையில் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு பாதுகாப்பு அளிக்கத் தவறினால் பெற்றோர் மற்றும் குடும்ப முதியோர் வாயிலாக வாரிசுகளுக்குச் செல்லும் சொத்துகள் பறிமுதல் செய்யப்படும். பாதிப்புக்குள்ளான நபர்களுக்கே அந்தச் சொத்துகளை அனுபவிக்கும் உரிமை தரப்படும்.

புகார்

இது தொடர்பான புகார்களைப் பாதிக்கப்படும் பெற்றோர்கள், மூத்தோர்கள் அல்லது நலவிரும்பிகள் கலெக்டரிடமோ அல்லது தாசில்தாரரிடமோ தரலாம்.

விசாரணை நடத்தப்பட்டு, குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்பட்டால் சொத்து பறிமுதல் தண்டனை அளிக்கப்படும். மேலும் பெற்றோர் மற்றும் மூத்தோரைப் பாதுகாக்கத் தவறியவர்களிடம் இருந்து மாதந்தோறும் ரூ. 10 ஆயிரம் கோரப்படும். இல்லாவிட்டால் சிறைத் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற நடைமுறையும் புதிய சட்டத்தில் இடம்பெற்று உள்ளது.

சொத்துகளை விற்கும்படி தாயைக் கொடுமைப்படுத்திய மகன் வீட்டைவிட்டு வெளியேற உத்தரவு

நீதிமன்றம் அதிரடி!

திருவனந்தபுரம், ஆக 1. சொத்துகளை விற்கும்படி வயதான தாயைக் கொடுமைப்படுத்திய மகனையும் அவருடைய குடும்பத்தையும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறத் திருவனந்தபுரம் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது.

கேரளாவில் திருவனந்தபுரம் அருகே உள்ள குளத்தூர் மண்விளையைச் சேர்ந்தவர் சுமாங்கி (70), இவருக்கு 2 மகன்கள் உட்பட 5 பிள்ளைகள் உள்ளனர். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுமாங்கியின் கணவர் இறந்து விட்டார். இதையடுத்து, தனது சொத்துகள் அனைத்தையும் மூத்த மகன் பாபுவின் பெயருக்கு மாற்றிய சுமாங்கி, தனது மரணத்துக்குப் பிறகு அவற்றை அனுபவிக்கலாம் எனப் பத்திரத்தில் எழுதினார். இதனால், சுமாங்கியின் வீட்டிலேயே பாபுவும் அவருடைய குடும்பத்தினரும் தங்கினர்.

இந்த நிலையில் சொத்தை விற்பதற்கு ஏற்றபடி பத்திரத்தை மாற்றி எழுதும்படி தாயை பாபு கொடுமைப்படுத்தினார். சில மாதங்களுக்கு முன்பு சுமாங்கியை அடியாட்கள் மூலம் வீட்டைவிட்டு வெளியேற்றவும் முயற்சித்தார்.

இது தொடர்பாகத் திருவனந்தபுரம் குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் குடும்ப வன்முறைத் தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பாபு மீது சுமாங்கி வழக்குத் தொடர்ந்தார். மனுவில் 'மூத்த மகன் பாபு என்னைக் கவனிப்பார் என்ற நம்பிக்கையில் அவருடைய பெயருக்குச் சொத்துகளை எழுதி வைத்தேன். ஆனால், இப்போது சொத்துகளை விற்கும்படி என்னைக் கொடுமைப்படுத்துகிறான்' என்று கூறியிருந்தார். வழக்கை விசாரித்த நீதிபதி பஷீர், 'பாபு தனது குடும்பத்துடன் 15 நாட்களுக்குள் வீட்டை விட்டு வெளியேற வேண்டும்; சுமாங்கியின் செலவுக்கு மாதம் ரூ. 2,000 கொடுக்க வேண்டும்' என உத்தரவிட்டார்.

- முதியோர்கள் சமூகத்தின் ஆணியேவர்கள்' எனும் தலைப்பில் முதியோர் தினத்தன்று கருத்தரங்கம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்க.
- பிள்ளைகளால் கொடுமைப்படுத்தப்படும் பெற்றோர்களின் பாதுகாப்பிற்காகக் காவல்துறை அதிகாரிக்குப் புகார் கடிதம் ஒன்று எழுதுக.

புணர்ச்சி

இருவேறு சொற்கள் ஒன்றாக இணைந்து வருவதைப் புணர்ச்சி என்பர்.

எடுத்துக்காட்டு:

மலர் + வனம் = மலர்வனம்

பட்டு + சேலை = பட்டுச்சேலை

பல் + பசை = பற்பசை

படம் + விழா = படவிழா

எடுத்துக்காட்டுகளைப் படித்தீர்களா? என்ன தெரிந்துகொண்டீர்கள்? முதல் எடுத்துக்காட்டில் இரண்டு சொற்களுக்கும் இடையே எவ்வித மாற்றமும் ஏற்படாமல் அவை இயல்பாகவே இணைந்துள்ளன. இவ்வாறு மாற்றங்களுக்கு உட்படாத புணர்ச்சியை 'இயல்பு புணர்ச்சி' என்பர். இயல்பு புணர்ச்சிக்கு மேலும் சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

பனை + மரம் = பனைமரம்

கண் + மணி = கண்மணி

தமிழ் + மொழி = தமிழ்மொழி

புணர்ச்சியின்போது சொற்களுக்கு இடையே ஏதேனும் மாற்றங்கள் ஏற்படுமானால் அதனை 'விகாரப் புணர்ச்சி' என்பர். இம்மாற்றம் அல்லது விகாரம் மூன்று

நிலைகளில் அமையும். அவையாவன தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்பனவாகும்.

தோன்றல்

இணையும் சொற்களுக்கு இடையே புதிதாக ஒரு எழுத்துத் தோன்றுமானால் அது தோன்றல் எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு:

கோழி + குஞ்சு = கோழிக்குஞ்சு

பூ + சோலை = பூஞ்சோலை

கணக்கு + புத்தகம் = கணக்குப்புத்தகம்

திரிதல்

இணையும் சொற்களுக்கு இடையே உள்ள ஓர் எழுத்து இன்னொரு எழுத்தாக மாறுதல் திரிதல் எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு:

பல் + பொடி = பற்பொடி

முள் + புதர் = முட்புதர்

மண் + குடம் = மட்குடம்

கெடுதல்

இணையும் சொற்களுக்கு இடையே உள்ள ஓர் எழுத்து கெடுமானால் அது கெடுதல் எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு:

மரம் + வீடு = மரவீடு

மணம் + மாலை = மணமாலை

- பாடப்பகுதியிலிருந்து இயல்பு, தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் புணர்ச்சிகளுக்கான சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதுக.